

Dosarul nr. 2ra-743/20

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Cantemir (jud. S. Caitaz)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. G. Vavrin, T. Berdilă, I. Dănăilă)

ÎNCHEIERE

12 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Valentin Pușcaș,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Valentin Pușcaș
împotriva lui Pavel Gudumac cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost
respins apelul declarat de Valentin Pușcaș și s-a menținut hotărârea din 7 iunie 2019 a
Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir,

c o n s t a ț ă :

La 25 februarie 2019, Valentin Pușcaș a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Pavel Gudumac cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 14 iulie 2016, a încheiat
cu Pavel Gudumac un contract de împrumut, în baza căruia în calitate de împrumutător
a transmis lui Pavel Gudumac în calitate de împrumutat, cu titlu de împrumut, suma de
5 200 de Euro.

A menționat că faptul încheierii contractului, precum și a onorării obligației
împrumutătorului, se confirmă prin recipisa din 14 iulie 2016, scrisă și semnată de
către împrumutatul Pavel Gudumac.

A afirmat că pârâtul și-a asumat obligația de restituire a împrumutului pînă la data
de 1 august 2016, termen specificat expres în recipisă, însă, în pofida expirării
termenului de restituire a împrumutului, ultimul nu a restituit suma împrumutată,
invocând diferite pretexte.

A notat că pârâtul și-a exprimat acordul precum că, în caz dacă după expirarea
termenului indicat în recipisă suma împrumutată nu va fi restituită acesta va achita
zilnic 1,5% penalitate din suma restantă. Conform calculelor, ca rezultat al neonorării
obligațiunilor asumate față de reclamant, la data de 22 februarie 2019 datoria
împrumutatului Pavel Gudumac față de împrumutător constituie suma de 12 083,87 de
Euro, compusă din: 5 200 de Euro datoria de bază; 5 200 de Euro penalitatea solicitată,

reieșind din faptul că din practică penalitatea nu poate depăși suma datoriei de bază, deși penalitatea calculată pentru perioada 27 august 2016- 22 februarie 2019; constituie suma de 14 040 de Euro; 1 683,87 de Euro dobânda de întârziere calculată pe perioada 2 august 2016 – 22 februarie 2019.

Reclamantul a explicat că încercările sale de a soluționa litigiul pe cale extrajudiciară nu s-au soldat cu succes, ceea ce l-a determinat să înainteze prezenta acțiune în instanța de judecată.

În drept și-a întemeiat acțiunea în baza dispozițiilor art. 867, 871-872, 619, 512-514, 572, 624, 666 Cod civil.

Valentin Pușcaș a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei împrumutului în mărime de 5 200 de Euro, a penalității în mărime de 5 200 de Euro și a dobânzii de întârziere în cuantum de 1 683,87 de Euro, iar în total suma de 12 083,87 de Euro, precum și compensarea cheltuielilor de judecată (taxa de stat achitată la depunerea cererii) în mărime de 7 084 de lei.

Prin hotărârea din 7 iunie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Valentin Pușcaș. S-a încasat de la Valentin Pușcaș în beneficiul lui Pavel Gudumac suma de 5 000 de lei, cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul a fost respins apelul declarat de Valentin Pușcaș și s-a menținut hotărârea din 7 iunie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir.

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au stabilit că Valentin Pușcaș nu a împrumutat suma de 5 200 de Euro lui Pavel Gudumac, dar prin recipisa semnată la data de 14 iulie 2016 s-a reconfirmat achitarea parțială a costului combinei procurate în baza contractului nr. 39 din 11 iulie 2016 de la Societatea cu Răspundere Limitată „Sipuș”, administrată de Valentin Pușcaș și a garantat executarea obligației de plată a costului integral al combinei, obligându-se să achite diferența de 5 200 de Euro în termen de până la 1 august 2016, iar la data de 3 octombrie 2016 Gospodăria Țărănească „Gudumac Pavel” în persoana lui Pavel Gudumac a achitat, prin transfer, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Sipuș” suma de 113 997 de lei, echivalent a 5 200 de Euro, ceea ce denotă netemeinicia pretențiilor reclamantului Valentin Pușcaș privind încasarea din contul lui Pavel Gudumac a datoriei de 5 200 de Euro, a penalității și a dobânzii de întârziere.

La data de 11 martie 2020, Valentin Pușcaș a declarat recurs împotriva deciziei din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, nu este de acord cu hotărârile contestate, deoarece instanțele de judecată la adoptarea acestora a aplicat eronat normele de drept material (art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă).

A menționat că atât instanța de fond cât și instanța de apel au reținut temeiurile invocate de pârât referitor la legalitatea actelor prezentate de reclamant, evitând să examineze circumstanțele de fapt și de drept ce determină admiterea integrală a cerințelor din acțiune.

A afirmat că instanțele inferioare au interpretat eronat și greșit circumstanțele cauzei, au dat apreciere arbitrară probelor din dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei și la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale și anume art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil.

A susținut că motivarea instanțelor de judecată în partea respingerii pretențiilor pe motiv că în ședința de judecată nu s-a confirmat acordarea împrumutului de către reclamant a sumei de 5 200 de Euro, nu poate fi reținută, fiindcă este neargumentată și neîntemeiată, bazată doar pe presupuneri și declarațiile pârâtului. Or, din probele administrate și cercetate se denotă contrariul. Pârâtul însuși în cadrul ședinței de judecată a recunoscut faptul semnării recipisei.

A mai adăugat că instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerare actul juridic confirmat prin recipisa olografă – contractul de împrumut, or, până la proba contrară acesta este valabil. Mai mult că contractul de împrumut nu a fost contestat de către pârât și nu există o hotărâre judecătorească irevocabilă privind nulitatea acestuia.

A relatat că nu poate fi pus la baza soluției de respingere a acțiunii invocarea pârâtului precum că a fost efectuată achitarea în contul Societății cu Răspundere Limitată „Sipuș”, or, de fapt părțile în litigiul dat sunt persoane fizice, iar relațiile contractuale în urma cărora au fost efectuate plăți prin transfer sunt relații între persoane juridice.

Recurentul a opinat că aprecierea de către instanțele de judecată a probelor din dosar nu a fost bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a probelor în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, după cum prevede art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Prin referința depusă la data de 4 mai 2020 Pavel Gudumac, reprezentat de avocatul Ileana Popoescu a solicitat ca recursul declarat de Valentin Pușcaș să fie respins ca fiind tardiv și neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 14 ianuarie 2020 (f.d.140, Vol. I), fiind recepționată de către recurent la 20 ianuarie 2020 conform avizului de recepție/livrare anexat la materialele cauzei (f.d.142, Vol. I).

Prin urmare, recursul din 11 martie 2020, este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Valentin Pușcaș, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Valentin Pușcaș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Valentin Pușcaș, urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Valentin Pușcaș.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu